

POSTANOWIENIE

Dnia 5 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący)

SSN Adam Redzik (sprawozdawca)

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie ze skargi R. B.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie II AS (...),

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...),

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych 5 maja 2020 r.,

pozostawia skargę bez rozpoznania.

I.

R. B. pismem z 16 lutego 2020 r. wniósł skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (dalej: skarga na przewlekłość), twierdząc, że do owej przewlekłości doszło w postępowaniu sądowym toczącym się przed Sądem Apelacyjnym w (...), w sprawie II AS (...).

Skarżący wniósł o: zorganizowanie Sądu Apelacyjnego zgodnie z Konstytucją i ustawami, stwierdzenie przewlekłości postępowania w ww. sprawie oraz o zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w (...) kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Skarżący sformułował w skardze

również wnioski dowodowe, a w uzasadnieniu podniósł m.in., że treść pisma Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) z 23 stycznia 2020 r. jest sprzeczna z „art. 3 ustawy z 17 czerwca 2004 roku oraz aktami I NSP 137/19”.

II.

Postępowanie przed Sądem Apelacyjnym w (...), w sprawie II AS (...), zostało zainicjowane wniesioną przez R. B. pismem z 4 stycznia 2020 r. skargą na przewlekłość postępowania przed Sądem Okręgowym w P., w sprawie V S (...) w przedmiocie skargi na przewlekłość postępowania Sądu Rejonowego w Ż.

Zarządzeniem z 23 stycznia 2020 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...), po rozpoznaniu skargi Skarżącego, na podstawie art. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (dalej: ustawa o skardze na przewlekłość) i art. 93 § 2 Kodeksu postępowania karnego (dalej: k.p.k.) zarządził: 1) wpisać sprawę do wykazu AS; 2) odmówić przyjęcia skargi, 3) określić numer w wykazie AS i 4) odpis zarządzenia doręczyć Skarżącemu z pouczeniem, że jest ono prawomocne.

W uzasadnieniu zarządzenia wskazano m.in., że w postępowaniu ze skargi na przewlekłość nie przysługuje prawo do złożenia skargi na przewlekłość.

III.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość zawarty jest zamknięty katalog postępowań, w których stronom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z: 12 stycznia 2017 r., WSP 2/16; 26 lipca 2019 r., I NSP 79/19). W katalogu tym nie zostało uwzględnione postępowanie ze skargi na przewlekłość, a takiego postępowania dotyczy skarga w niniejszej sprawie. Z przywołanej regulacji należy zatem wywodzić,

że w postępowaniach innych niż wymienione w katalogu określonym w art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość, stronie nie służy wskazana skarga.

Ponadto, zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę należy wnieść w toku postępowania w sprawie. Natomiast postępowanie w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w (...), II AS (...), zakończyło się prawomocnie 23 stycznia 2020 r., a skarga w niniejszej sprawie została wniesiona 16 lutego 2020 r. Czyni to bezprzedmiotowym kwestionowanie długości postępowania. Jak zauważył Sąd Najwyższy w postanowieniu z 13 marca 2019 r., I NSP 51/18, skarga na przewlekłość postępowania ma przede wszystkim za zadanie eliminowanie i zapobieganie przewlekłości przez dyscyplinowanie sądu do podejmowania terminowych i właściwych czynności prowadzących do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie. Tym samym skarga na przewlekłość postępowania wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść tego skutku.

Z tych względów, na podstawie art. 430 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.